

samengebracht door Michael De Cock & Gerda Dendooven

VERRE VRIENDEN

nieuwe pennen en penselen
in de jeugdliteratuur

INHOUD

- 6 LIENE BOUWEN
- 9 MICHAEL DE COCK
paraplu
- 12 SARAH YU ZEEBROEK
- 15 LAÏLA KOUBAA
tomo en dashi en de groene bal
- 18 SHAMISA DEBROEY
- 23 ORLANDO VERDE
een pact tussen meteorieten
- 30 LUBA MELANCHUK
- 33 ABBIE BOUTKABOUT
het bliksemmeisje
- 40 BRECHT EVENS
- 43 FIKRY EL AZZOZI
malika en de stofmonsters
- 50 MARIA CANFIELD
- 53 FREEK MARIËN
zeelucht

- 62 WIDE VERCNOCKE
- 65 GERARDO SALINAS
de brief
- 70 MARIA CANFIELD
- 73 MAUD VANHAUWAERT
harold en besje
- 80 ROMAN KLOCHKOV
- 83 MIRA BERTELS
de middagpauze van harry en stan
- 90 BRECHT VANDENBROUCKE
- 93 ANNELIES VERBEKE
autoped
- 96 MARTHA VERSCHAFFEL
- 99 RACHIDA LAMRABET
nelson zien
- 110 LIENE BOUWEN
- 113 **wie is wie**

MICHAEL DE COCK

paraplu

‘Vandaag’, zei Titus, ‘neem ik een vrije dag.’
Hij zat samen met Oto thee te drinken
voor zijn huisje op de dwergberg. De ochtend
liep op zijn einde en grijze wolken pakten
samen aan de hemel.

Oto keek hem vragend aan.

‘Waarom?’

‘Wat waarom?’ vroeg Titus op zijn beurt.

‘Waarom wil je een vrije dag nemen?’

wilde Oto weten.

‘Omdat ik zin heb om vandaag alleen maar
leuke dingen te doen.’

Oto knikte. Daar kon hij in komen.

‘Zoals?’

Titus haalde zijn schouders op. ‘Dingen waar
ik zin in heb...’

‘Ja, ja’, zei Oto geheimzinnig. ‘Een beetje
als vakantie.’

‘Zo kan je het misschien nog het best
omschrijven’, zei Titus. ‘Inderdaad een beetje
als vakantie. Eén dag vakantie.’

‘Ben je dan ook van plan om ergens naartoe
te gaan?’ wilde Oto toen weten. Als mensen
vakantie vieren, dan doen ze niet alleen dingen
die ze fijn vinden, heel vaak trekken ze
er ook op uit, of ze gaan ergens naartoe.

Titus zuchtte. Als er iets was waar Titus
een hekel aan had, dan was het aan te veel
vragen op een vrije dag.

‘Zin om een koffer te pakken heb ik niet’, zei hij. ‘Misschien ga ik met een goed boek aan de kant van de beek zitten en fluit ik een liedje terwijl ik mijn voeten zachtjes in het water heen en weer wieg. Of misschien ga ik naar de rand van het bos om te kijken naar de vogels en de andere dieren.’

‘Dat wordt nog een moeilijke beslissing’, zei Oto bedachtzaam.

‘Nee hoor’, zei Titus zelfverzekerd. ‘Ik ben niet van plan me daarover zorgen te maken. Ik zie wel wat er komt. Maar eerst ga ik bij Floor langs. Dat staat vast.’

‘Oh’, zei Oto verrast. ‘Op bezoek bij Floor.’

‘Zeker’, zei Titus. ‘Floor is een vriendin en ik heb haar al een paar dagen niet meer gezien. Er is niets zo fijn als vrienden terugzien na een lange tijd. Dan kan je samen zijn en honderduit vertellen. Of samen zijn en niets doen... gewoon genieten van elkaars gezelschap.’ Dat klonk heel erg fijn. Zo fijn dat Oto er stiekem jaloers van werd.

Intussen was het middag geworden.

De eerste regendruppels vielen in de vlakte.

De regen was niet alleen nat, maar ook mals en gul en zacht, en dus maakten Oto en Titus geen aanstalten om op te staan. Ze bleven zitten tot ze doornat waren. Het water stroomde van hun natte lijven op de grond en ze voelden zich helemaal vrij.

Het water vulde hun lege theekopjes tot ze weer helemaal boordevol waren, en koekjes vertrokken in de stromende regen op reis naar nieuwe monden.

‘Toen ik laatst bij Floor was, hebben we ruzie gemaakt’, riep Titus. Hij moest wel roepen om het getrommel van de regen op het natte gras te overstemmen. ‘Waarover?’ riep Oto terug. Titus haalde zijn schouders op. Dat wist hij niet meer. ‘We hebben gevloekt en met dingen gegooid en hele nare dingen tegen elkaar gezegd.’ Dat wist hij nog wel. ‘Misschien neem ik wel bloemen mee.’ ‘Bloemen?’ schreeuwde Oto. Het regende nu verschrikkelijk hard. ‘Ja! Om het goed te maken. Of taart. Of misschien ga ik met lege handen. Heel gewoon.’ ‘Allemaal mogelijkheden’, riep Oto nog.

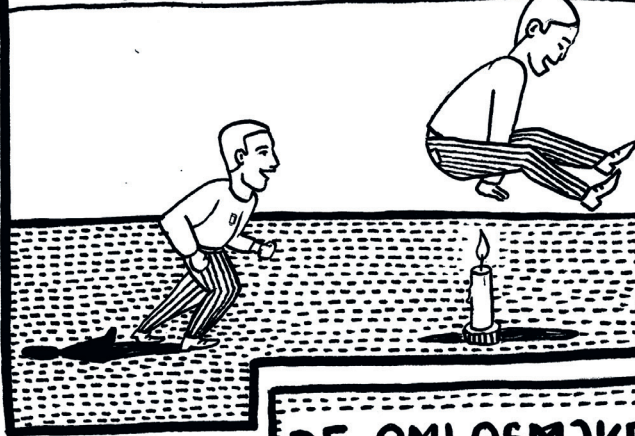
Toen ging hij naar huis. Van onder het afdak voor zijn huisje zag hij Floor door de striemende regen in de richting van Titus lopen. Ze hield iets onder haar arm. Het leek op een paraplu.

ZE ZIJN ALTJD SÄMEN

HÄÄSJE-OVER IS HUN FÄVORIEETE

ZE MAKEN NOOIT RUZIE

DE ONLOSMÄKE
VRIENDSCH
TUSSEN
DE MENS
EN
ZIJN SCHÄD

DOOR SARAH YU ZE

WÄNNEER DE MENS ZICH KLEIN VOELT DÄN MÄÄKT DE SCHÄDUW ZICH GROOT

SPELLETJE

Lijke
AP
S
UW
EBROEK

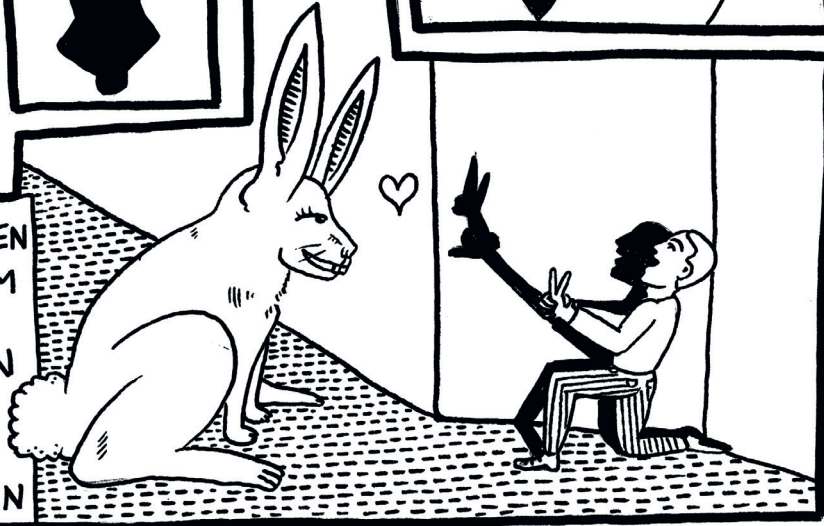
HIGH "AAA" FIVE

ZE KUNNEN ALLES MET ELKANDER DELEN

ZE HOUDEN ERVAN OM SAMEN KONIJNEN VOOR DE GEK TE HOUDEN

EN 'S NACHTS TERWIJL DE MENS SLOOPT...

HOUDT DE SCHADUW EEN OOGJE IN 'T ZEIL.

een ware
vriend is als
een schaduw
van een
grote boom op
het heetst
van de dag.